

Aleg. 23.

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie petycyj trzech nauczycieli szkół ludowych o przyznanie lub podwyższenie emerytury i wdowy po nauczycielu Waleryi Iwańskiej o przyznanie pensji wdowiej.

Wysoki Sejmie!

W wykonaniu uchwał Wysokiego Sejmu, Wydział krajowy przedkłada Wysokiemu Sejmowi następujące sprawozdanie z kilku petycyj nauczycieli szkół ludowych o przyznanie lub podwyższenie emerytury i z petycji Waleryi Iwańskiej wdowy po nauczycielu o przyznanie zaopatrzenia:

1) Emerytowany nauczyciel z Kozłowa Jau Antoni Lisowski wniósł do Wysokiego Sejmu prośbę o policzenie w drodze łaski lat służby nauczycielskiej.

Petent pełnił służbę nauczycielską od r. 1856 przy rozmaitych szkołach prywatnych i niezorganizowanych na podstawie kontraktów i prywatnych umów z gminami a pierwszą nominacją na zastępcę nauczyciela otrzymał dopiero dnia 2. września 1870 i dlatego przenosząc go reskryptem z 7. czerwca 1891 L. 9.769 z dniem 31. sierpnia 1891 na własną prośbę w stały stan spoczynku, przyznała Lisowskiemu krajowa Rada szkolna emeryturę rocznych 210 zł., policzywszy mu czas służby od r. 1870.

Gdyby petentowi policzono dodatkowo lata służby od r. 1856, przypadłaby mu emerytura w rocznej kwocie 350 zł.

Z uwagi, że petent oddawał się od 1. września 1856 bez przerwy faktycznie zawodowi nauczycielskiemu, że będąc w podeszłym wieku, niezdolnym jest do jakiegokolwiek pracy, a nadto obareczony liczną rodziną, -- z drugiej zaś strony mając na względzie, by krajowy fundusz szkolny nie był zbyt przeciążony -- Wydział krajowy po wysłuchaniu krajowej Rady szkolnej przedstawia Wysokiemu Sejmowi wniosek, by Janowi Antoniemu Lisowskiemu od d. 1. stycznia 1895 wypłacano emeryturę w podwyższonej rocznej kwocie 300 zł.

2) Grzegorz Sądowy, b. tymczasowy nauczyciel w Podlęsiu, wniósł do Wysokiego Sejmu petycję o przyznanie w drodze łaski emerytury.

Petent pełnił od r. 1857 przez przeszło 36 lat obowiązki tymczasowego nauczyciela ludowego przy rozmaitych szkołach nienagannie i skutecznie i dopiero, gdy wskutek podeszłego wieku nie mógł obowiązkowi poddać, Rada szkolna krajowa była zmuszoną z dniem 3. sierpnia 1893 uwolnić go z posady. Jako prowizoryczny nauczyciel bez kwalifikacji nie nabył Sądowy prawa do zaopatrzenia, chociaż zdaniem krajowej Rady szkolnej na nie zasługuje, tak ze względu na długoletnią służbę jak i na przykre położenie materialne, jako 70-letni starzec jest bowiem niezdolny do pracy i niema środków do życia. Wydział krajowy jest zdania, że należy

Grzegorzowi Sądowemu przyznać w drodze łaski od r. 1895 stałe zaopatrzenie rocznych 120 zł., jakie proponuje krajowa Rada szkolna.

3) Michał Dmytryk tymczasowy nauczyciel jednoklasowej szkoły ludowej w Tyśmienianach wniósł do Wysokiego Sejmu prośbę o przyznanie prawa do emerytury. Petycją tego nauczyciela poleciła podczas ostatniej sesji Komisja szkolna łasce Wysokiego Sejmu, jednak dotyczące sprawozdanie nie przyszło pod obrady Wysokiej Izby.

Petent liczący obecnie 62 lat, pełni swe obowiązki za wynagrodzeniem rocznem 300 zł., a nie mając przepisanego patentu kwalifikacyjnego na nauczyciela szkół ludowych, nie może uzyskać stałej posady nauczycielskiej, a tem samem i nie ma prawa do emerytury. Ponieważ jednak pracuje w zawodzie nauczycielskim pilnie, gorliwie, i skutecznie od roku 1853 — zatem przeszło 40 lat, i w tym czasie za swą pracę około podniesienia oświaty otrzymał tak od Rad szkolnych okręgowych, jak i od Wydziału powiatowego w Tłumaczu kilka pism pochwalnych, a od galicyjskiego Towarzystwa gospodarczego za gorliwe szerzenie sadownictwa pomiędzy włościanami i za utrzymywanie szkółki owocowej nagrodę, przeto krajowa Rada szkolna przemawia za wyjednanem u Wysokiego Sejmu dla petenta w razie uwolnienia go od dalszego pełnienia obowiązków nauczycielskich, stałego daru z łaski w rocznej kwocie 200 zł.

4) Walerya Iwańska, wdowa po nauczycielu szkół ludowych, udała się do Wysokiego Sejmu o przyznanie w drodze łaski pensyi wdowiej i datku na wychowanie trojga dzieci.

Mąż petentki śp. Antoni Iwański pozostawał przez 16 lat w zawodzie nauczycielskim, jednak tylko na posadach tymczasowych, przeto petentka niema prawa do zaopatrzenia.

Gdy jednak Walerya Iwańska po śmierci męża na dniu 29. listopada 1893 pozostała z dziećmi bez środków do życia i tylko z ofiar osób prywatnych się utrzymuje, zachowanie zaś jej jest pod każdym względem bez zarzutu, krajowa Rada szkolna przedstawiła potrzebę przyznania jej stałego daru z łaski w rocznej kwocie 72 zł., a potrzebę tę Wydział krajowy uznaje.

Na podstawie powyższego sprawozdania Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Janowi Antoniemu Lisowskiemu, emerytowanemu nauczycielowi przyznaje Sejm w drodze łaski od 1. stycznia 1895 r., emeryturę rocznych 300 zł., w miejsce dotąd pobieranej.

II. Grzegorzowi Sądowemu, byłemu tymczasowemu nauczycielowi szkół ludowych przyznaje Sejm w drodze łaski od 1. stycznia 1895 stałe zaopatrzenie rocznych 120 zł.

III. Michałowi Dmytrkowi tymczasowemu nauczycielowi w Tyśmienianach, przyznaje Sejm stały dar z łaski w rocznej kwocie 200 zł. od dnia uwolnienia go od dalszego pełnienia obowiązków nauczycielskich.

IV. Waleryi Iwańskiej, wdowie po nauczycielu szkół ludowych, przyznaje Sejm stały dar z łaski w rocznej kwocie 72 zł. od dnia śmierci męża.

Z Rady Wydziału Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

We Lwowie dnia 26. grudnia 1894.

Marzałek krajowy:

Eustachy Sanguszko w. r.

Sprawozdawca:

Antoni Chamiec w. r.

Członek Wydziału krajowego.